

рече: това безчестіе нека да бѣде на мене и на сѣчкихъ, който призываваѣтъ има гѣспода моего Іисуса Христа. И выкна народъ да се махне неке Феодуръ ѿ среды, попыта игемонъ Феодура чрезъ проповѣдника, и говореше: цѣши ли да принесешъ жѣртвѣ на наши те богѣе, или много тоуце ще да те мѣчимъ; а сватый мѣченикъ Феодуръ ѿговори дерзновенно на мѣчителя, и рече: нечестіе, и всакїа скверны исполненне, сыне дїаволшъ, не коишлисе ѿ Бога, който ти є даль толкова власть; понеже съ него царове те царѣватъ, и властители держатъ зѣмлю: принуждавашъ ме да ѿставимъ бога живаго, и да се поклонимъ каменію бездѣшномъ. Я сдѣла та като разсѣждаваше на долгу пакъ рече сватомъ Феодурѣ: цѣши, съ насъ ли да си, или со Христомъ; сватый ѿговори съ радостію велию: съсъ Христа моего бѣхъ, и нахождамсе, на тоа свѣтъ и ще да бѣда: прѣче же прави какъ цѣши. Игемонъ же видѣ, защо ницю не можатъ мѣчителства да стѣратъ прѣтивъ Феодурова терпѣнія, и оусѣди го на смѣръть, и говореше: на Феодура, кой то се не покорѣва на царски те заповѣди и на велики те богѣе, но вѣрѣва во Іисуса Христа распятаго, въ огнь ще го изгориме. Такѣвъ ѿвѣтъ излѣзна ѿ сдѣла та, и тожъ часъ исполниха повелѣнно то дѣло: защо акіе (тѣтажи) слдги те собраха много дръва, и заведеха влаженнаго Феодура на мѣсто смѣртное. И когато се сватый прекрѣсти, и огнь великъ околъ негѣ бѣде запаленъ, и доидѣ дѣхъ сватый, и прохлады мѣченика. И така сватый Феодуръ хвалеше Бога въ мѣрѣ пре даде дѣхъ свой гѣсподѣ. И видѣхме (говори очевидный писатель) честнѣю и сватѣю єгѣ дѣшѣ като молніе се зема на небеса. И єдна жена именемъ Вусевїа, благочестно и доводѣтелно живѣша,